

УДК 619:616.61/62:636.8

УРОЛІТІАЗ КОТІВ: МОНІТОРИНГ, ДІАГНОСТИКА, ЛІКУВАЛЬНО-ПРОФІЛАКТИЧНІ ЗАХОДИ

Р.В. Долбаносова, Л.С. Табак

e-mail: rimma19-82@ukr.net, СНАУ, вул. Г.Кондратьєва 160, м. Суми

Сечокам'яна хвороба (Urolithiasis) котів на сьогодні є однією з тих хвороб, яка наносить значні економічні та моральні збитки господарям тварин. Широке використання преміксів, які стимулюють апетит, застосування кормів, основою яких є соєвий білок та неврахування фізіологічних особливостей різних порід та статей котів значно збільшує кількість випадків захворювань тварин на уролітіаз.

Проведення моніторингу, вивчення питань етіології та діагностики даної патології надасть змогу більш детально розробити лікувально-профілактичні заходи за сечокам'яної хвороби в кожному конкретному випадку.

За даними статистичних досліджень ветеринарної клініки в період 2017 року було досліджено 70 випадків захворювань котів на уролітіаз. Проведені мікроскопічні дослідження осаду сечі з метою виявлення кристалів струвиту, оксалату кальцію та уратів. Для одержання сечі у тварин із сечового міхура ми користувалися трьома способами: 1) шляхом натискання на черевну стінку; 2) катетеризацією через сечовивідний канал; 3) пункція сечового міхура. Визначали фізико-хімічні і біологічні властивості сечі: колір, прозорість, консистенцію, відносну щільність, рН, та вміст білка. В більшості випадків сеча була темно-коричневого кольору, не прозора, в'язка. Сонографічні дослідження проводили за допомогою апарату УЗД (mindray) при частоті ультразвукового датчика 8,5 МГц, на глибині сканування 100 мм.

Так, за даними досліджень, проведених в ветеринарній клініці, встановлено, що за останні 6 місяців з 70 тварин, які проходили обстеження 64 випадки, а це 91,4%, спостерігались саме у котів і лише 8,6% у кішок. Ще одним фактом виявлення хвороби є те, що кастровані коти хворіють частіше ніж некастровані. Так, з 64 випадків сечокам'яної хвороби 93,7% котів були кастровані. Вік тварин відіграє не останню роль у виникненні уролітіазу. У 79,7% випадків даного захворювання хвороба реєструється у котів віком 1,5-3 роки, у 15,6% випадках у котів 4-х річного віку і лише 4,7% 5-6 річного віку.

Вікова тенденція виникнення захворювання спостерігалась і у кішок. Так, 50% захворювання реєстрували у кішок від 1,5 до 3 років, 16,7% у 4-х річному віці, у кішок 5-6 річного віку захворювання реєстрували у 33,3 %.

Основні принципи лікування уролітіазу були направлені на зняття гострого стану та відновлення відтоку сечі. Для цього було проведено катетеризацію та промивання просвіту уретри антисептичним розчином. Обов'язковим було зняття спазмів сечового міхура за допомогою спазмолітиків. Наступним кроком стала інфузійна терапія (приведення у відповідність водно електrolітний баланс та зняття інтоксикації). Обов'язковим стало проведення протизапальної та антибактеріальної терапії.

Після поліпшення та стабілізації стану хворих на сечокам'яну хворобу тварин були проведені профілактичні заходи до яких відноситься дієтотерапія та, за необхідністю, фітотерапія. Проведення диспансеризації, а саме аналіз сечі, УЗД нирок та сечового міхура - одна з важливих ланок у профілактиці уролітіазу.

Поліпшення умов годівлі та напування є запорукою недопущення виникнення сечокам'яної хвороби у котів та кішок різного віку. Забороняється тривале використання одноманітних кормів, які багаті на вміст солі (риба, молоко, мінеральні добавки), жорстка вода для напування тварин. Обов'язковим є збагачення раціону вітамінами. При годівлі котів сухими кормами використовувати корми з позначкою «для кастрованих тварин» або «для профілактики сечокам'яної хвороби».